

mitjà de pregò (això no ho volem afirmar); doncs bé, en la nota de recaudació del cafè de La Unió Lliberal hi hem trobat les següents dades, que no volem deixar de publicar:

Dimarts, 10 de maig . . .	147'55 ptes.
» 17 (fira)	334'20 »
» 24	150'45 »
Dijous 13	204'95 »
» 19	227'85 »
Dimecres 25 (Corpus) . . .	208 »
Dijous 2 de juny	211'10 »

Les xifres són clares. En els dimarts ordinari, la recaudació és d'unes 150 pessetes; la dels dijous, d'unes 200, i la de la fira, d'una fira borda, que semblava que no hi havia ningú, les 150 de cada dimarts i les 200 de cada mercat ordinari, pujaren a 334'20, i no en sofrí el mercat següent, puix dona la casualitat de que el dijous, dia 19, es recaudaren 227'85 pessetes; és dir, que el mercat esguerrat fou el més bo, descomptant-ne la fira que hauria de portar tantes desgràcies.

I consti que el cas de la Unió es repeteix a les fondes i als demés cafès, i que tot seguit el celebrarien també tots els comerciants, si es decidissin a col·laborar a l'obra de ressucitar la fira. Es farien els mercats de costum i s'en faria un de més i molt més important, puix els concurrents a ell seria la gent que va a totes les fires i que no deixarien pas de venir a la nostra, si de debò es donés la impressió que es vol fer.

Si LA GRALLA fos quelcom més que una fulla periodística que pensa i sent en granollerí, i que tota sa aspiració es redueix a recollir les palpitations de la nostra vida col·lectiva; si LA GRALLA fos quelcom més, si tingués autoritat entre els nostres botiguers i industrials, els demanaria que el dimarts vinent, i això durant dos, tres i cinc anys seguits, fessin el sacrifici (P) de fer les parades a les places, com cada dia de mercat. Així els forasters, en arribar, no veurien les places desertes, i s'hi quedarien, i comprarien, i cada any en vindrien de nous; perquè gent, ja és cosa vella, que porta més gent.

Amb dos o tres anys de fer aquesta prova, aquest petit sacrifici, i arribà que les societats fessin, el que cada any fa La Unió Lliberal, ço és, organitzar alguns festeigs, que s'haurien de completar amb altres que portessin l'aire de festa al mig del carrer, la fira seria per a Granollers una deu de riquesa com ha d'ésser-ho, i com ho és el mercat de l'Ascensió.

Un cop el bon botiguier hauria comptat, el dia de la fira, ja no el preocuparia massa el mercat de l'endemà passat; ja l'hauria fet, ell. En canvi, si la fira es morí definitivament, volen dir-nos quin dia recuperaran els que haurien de fer el dijous (dia de mercat i fira) si acà plou?

Prò soldats d'Àfrica

El diumenge passat, i aïal com estava anunciat per mitjà d'un proclama que la Comissió dirigí al poble de Granollers, es celebraren els actes que s'havien organitzat, o sien una capta pública al dematí i un festival a la nit, al teatre de La Unió Lliberal.

La capta pública al matí del Casp Comemoratiu a les 10 hores del dia, i seguint vells costums i penes, i estava formada per la noblesa municipal i els senyors de la Casa de la Unió i representants de les societats. La capta fou portada per diverses dames i joves de la població.

PRINCIPAL OBRA
 Direcció: EL PRINCIPAL
 Solista programat: EL PRINCIPAL
 La grandiosa producció artística d'èxit mundial

S. M. EL DINERO
 Quarta jornada: 1.500 còpies

La Moderna Conquista
 (LA VIENTAQUINTA)
 Obra d'èxit mundial (nova presentació)

AMBROSIO, HEROICO
 Divertida ciutat comica
 PROGRAMA PER AL DILLUNS
 Per segona vegada, la grandiosa pel·lícula

La Moderna Conquista
 Per la quarta del servicio
 Obra de gran interès i emoció

Faldas y Pantalones
 Obra comica en dues parts

A dos quarts d'una, es donava per acabada la capta, després d'haver recollit una regular quantitat.

A la nit, i amb un plé a vessar, es celebrà el festival. A l'entrada del teatre s'hi havia posat una taula, presidida per xarroses noies de l'Orfeo i de la Unió, a l'objecte de recollir els donatius de la concurrència a la festa.

Es posaren en escena, pels aficionats de la Unió i de L'Alhambra, la bonica comèdia del celebrat autor En Martí Gíol «La Santa», i el popular sainet del pintor-poeta En Santiago Rusiñol, «A ca l'Antiquari».

La interpretació d'ambdues obres fou ben acurada, demostrant que molts dels nostres aficionats tenen pasta d'artistes. Els tipus eren ben dibuixats i la direcció ben portada.

En «La Santa», es distingiren molt els joves Climent Fernández, Ernest Sitges i Josep Tintó, i l'obra d'en Rusiñol fou interpretada pel nostre company l'Amador Garrell i els joves Segimón Terrabaza, Josep Tintó, Salvador Valls, Ernest Sitges, Ramón Garrell i Ferrán Zamero, contribuint a l'excel·lent conjunt d'ambdues obres les actrius Josepa Lozano i Babilina Gil, encara que es veia que no sabia prou el paper. A l'apuntador, En Antoni Rocabert, no s'el va sentir en tota la nit.

En l'entreacte d'ambdues produccions, els joves Amadeu Ventura i Pompeu Salgado, cantaren amb forsa afinació «La conquesta de Madrid», que fou clamorosament aplaudida, havent-la de repetir. El mateix jove Salgado va cantar abans, amb molt gust i bona veu, uns motius de «La Dogaresa» i «El pájaro azul». Després, el baríton amateur, En Climent Fernández, cantà admirablement la bonica cançó criolla titulada «Ay ay, ay!», el fado d'«El pájaro azul» i la conegudíssima havanera dita «Morenita mia», de quals cançons en feu una creació el notable tenor Vinyas. No cal dir que també fou sorollosament aplaudit.

Bona camisera
 Es necessita a la casa Eduard PUIGL
 (Cal Gras)

Faculatoria RIBALTA
 BARCELONA

GASEOSES : SIFONS : AIXEROPS

Fàbrica i despatx **Clotet** Dipòsit de **Cornosa DAMM**

Plaça de Sulmerà **Granollers**